

F. t. l. om Grønlands Selvstyre

taters anvendelse for Grønland. I visse typer af internationale aftaler – f.eks. vedrørende menneskerettigheder eller terrorismebekæmpelse – er det dog ikke muligt eller ønskeligt at tage forbehold eller begrænse en aftales territoriale anvendelsesområde.

Efter hjemmestyrelovens § 14 kan forelæggelse ved tvingende omstændigheder ske efterfølgende, og der gælder normalt en 6 måneders frist for besvarelse af en høring, med mindre rigsmyndighederne fastsætter andet i det enkelte tilfælde. Det foreslås, at disse regler moderniseres, således at bestemmelsen om efterfølgende høring udgår, idet det med moderne kommunikation altid vil være muligt at gennemføre en høring, evt. med en kort frist.

Til § 14

§ 14 svarer til bestemmelsen i fuldmagtslovens § 4. Bestemmelsen i § 14 angår de særlige tilfælde, hvor internationale organisationer giver mulighed for, at andre end stater og sammenslutninger af stater kan opnå medlemskab i eget navn. Det omfatter i alt væsentligt associeret medlemskab, som typisk gælder for oversøiske områder, hvis udenrigsanliggender varetages af en medlemsstat. Det følger af bestemmelsen i § 14, at regeringen er indstillet på i konkrete tilfælde – efter ønske fra og i samarbejde med Naalakkersuisut – at undersøge de konkrete muligheder for grønlandsk medlemskab i eget navn af internationale organisationer, der er åbne for andre end stater og sammenslutninger af stater, og i givet fald at støtte sådanne ønsker, hvor dette er foreneligt med Grønlands forfatningsmæssige status. Det bemærkes, at selvstyret i givet fald vil skulle inddrages i en vurdering af, hvorvidt et medlemskab af en international organisation er foreneligt med Grønlands forfatningsretlige status.

Til § 15

§ 15 svarer til hjemmestyrelovens § 16, stk. 1, med de væsentlige udvidelser og moderniseringer, som er sket ved fuldmagtslovens § 3. Bestemmelsen indebærer, at Udenrigsministeriet ansætter repræsentanter for Naalakkersuisut på danske diplomatiske repræsentationer i udlandet, hvor Naalakkersuisut fremsætter ønske herom. Bestemmelsen er således udformet som en egentlig ret for Naalakkersuisut til at få udsendt egne repræsentanter til de danske diplomatiske repræsentationer. Modstykket hertil er, at det påhviler Naalakkersuisut at betale for udgifterne hertil, og at repræsentanternes aktivitet er begrænset til varetagelse af grønlandske interesser inden for sagsområder, som er fuldt ud overtaget af Grønlands Selvstyre. Ifølge den administrative aftale af 9. maj 2005, som er omtalt

ovenfor under pkt. 7.1, instrueres de pågældende repræsentanter af Naalakkersuisut og er kun i begrænset omfang underlagt udenrigstjenestens instrukser.

Skulle Naalakkersuisut ønske at udsende en repræsentant til en dansk diplomatisk repræsentation til varetagelse af grønlandske interesser på ikke overtagne sagsområder og ikke mindst på det sikkerheds- og forsvarspolitiske område, vil der derfor være behov for drøftelser mellem Udenrigsministeriet og Naalakkersuisut om de nærmere retningslinier for, hvorledes dette vil kunne ske. Udenrigsministeriet har tilkendegivet, at man i givet fald er rede til at indgå en aftale herom.

Til § 16

Bestemmelsen i *stk. 1*, hvorefter selvstyret er bundet af de folkeretlige forpligtelser, som gælder for riget, svarer i alt væsentligt til bestemmelserne i hjemmestyrelovens § 10, stk. 1 og stk. 3. De folkeretlige forpligtelser, som gælder for riget, omfatter også de forpligtelser, som selvstyret måtte have påtaget sig i medfør af fuldmagtsbestemmelserne i § 12. Den udtrykkelige bestemmelse i hjemmestyrelovens § 10, stk. 3, om, at regeringen kan pålægge hjemmestyret at gennemføre foranstaltninger, som er nødvendige til opfyldelse af internationale forpligtelser, er ikke medtaget i udenrigskapitlet, idet det er lagt til grund, at en sådan beføjelse tilkommer regeringen også uden en særlig hjemmel i selvstyreloven.

Bestemmelsen i *stk. 2*, hvorefter Naalakkersuisut skal forhandle påtænkte foranstaltninger med regeringen, såfremt deres iværksættelse er af væsentlig betydning for rigets forhold til udlandet, svarer til hjemmestyrelovens § 11, stk. 2.

Til § 17

Reglerne i §§ 17-18 vedrører samarbejdet mellem selvstyret og rigsmyndighederne, og de foreslåede bestemmelser indebærer en udvidelse af regeringens pligt til at forelægge lovforslag og udkast til administrative forskrifter. Baggrunden for udvidelsen af forelæggelsespligten er et ønske om at styrke Grønlands Selvstyres indflydelse. Der henvises i øvrigt til pkt. 8 i de almindelige bemærkninger.

Den foreslåede § 17 omhandler forelæggelse af lovforslag.

Med bestemmelsen i *stk. 1* lægges der op til, at regeringens pligt til at forelægge lovforslag udvides i forhold til de nuværende regler i hjemmestyrelovens § 12, stk. 1, således at forelæggelsespligten vil gælde samtlige lovforslag, der omfatter eller vil kunne sættes i kraft for Grønland.